

Anton Trstenjak

Rodil se je 8. januarja 1906 v družini malih kmetov Janeza in Marije v Rodmošcih blizu Gornje Radgone. Bil je tretji otrok po vrsti in edini fant med štirimi sestrami. V družini so bili še trije otroci, vendar so že zgodaj umrli.

Osnovno šolo je obiskoval v Negovi in nadaljeval šolanje v Mariboru na klasični gimnaziji (1918–1926). Nato je študiral teologijo na Univerzi v Innsbrucku, kjer je leta 1929 doktoriral iz filozofije. Dve leti pozneje je bil v Mariboru posvečen v duhovnika. Leta 1933 je v Innsbrucku doktoriral iz teologije. Leta 1935 in 1937 se je izpopolnjeval v Parizu, med letoma 1941 in 1942 je opravljal specializacijo na področju

eksperimentalne psihologije pri Agostinu Gemelliju v Milanu.

V letih 1934 do 1939 je služboval kot katehet na takratni realni gimnaziji v Mariboru ter 1939/40 kot profesor filozofije na Visoki bogoslovni šoli v Mariboru. Od leta 1940 do upokojitve leta 1973 je na Teološki fakulteti v Ljubljani predaval filozofijo in psihologijo, na podiplomski stopnji Univerze v Zagrebu ter občasno na oddelku za psihologijo Filozofske fakultete v Ljubljani.

Bil je redni član Mednarodnega združenja za aplikativno psihologijo v Parizu (od leta 1953), član SAZU (od leta 1979 dopisni, od 1983 redni član), član Evropske akademije za znanost in umetnost v Salzburgu (od 1993), predsednik in častni član Društva psihologov Slovenije ter član več drugih znanstvenih organizacij doma in po svetu. Za svoje strokovno delo je dobil več visokih cerkvenih, državnih in znanstvenih odlikovanj ter priznanj, med drugim je bil leta 1974 imenovan za papeževega častnega prelata. Prejel je Kidričevo nagrado (1983), razglašen je bil za ambasadorja znanosti Republike Slovenije (1993), prejel zlati častni znak svobode Republike Slovenije (1996), častni doktorat Univerze v Mariboru (1990) in Univerze v Ljubljani (1994). Njegova predavanja so poslušali domala po vsem svetu. Svoje znanje je znal spraviti tudi na papir. Napisal je 47 izvirnih knjig v slovenščini in tujih jezikih, čez 500 strokovnih člankov in razprav.

Ob izjemni življenjski uspešnosti je Trstenjak vseskozi ostal skromen. Bil je družaben, socialno čuteč in z vedrim pogledom v prihodnost. Da je imel rad Slovenijo in Slovence je pokazal tudi s tem, da je po drugi svetovni vojni kljub omejenim možnostim, ki jih je zožila komunistična oblast, ostal doma in zavrnil delovni mesti v Milanu (1945) in

Grazu (1955). Značilno zanj je bilo, da je bil strpen, miren, zagovornik zlate sredine, medčloveške sloge, vedno v skladu s sloganom Za človeka gre. V njegovem stanovanju na Resljevi ulici v Ljubljani so bila vrata odprta za vsakega, ki je potreboval nasvet, pomoč in pogovor.

Umrl je 19. septembra 1996 po krajši bolezni, star 90 let.